

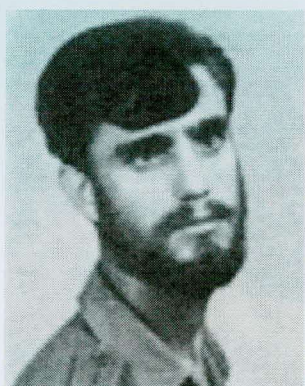

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון יוסף (יוסי) חן חנונה ז"ל

בן רחל ומרדכי

נולד במרוקו

בתאריך י"ז בניסן תשי"ב 12.4.1952

התגורר בקרית שמונה

התגייס במאי 1971

שרת בחיל חימוש

נפל בעת שירותו

ט"ו בתשרי תשל"ד 11.10.1973

נקבר בהר הרצל

אזור : ה חלקה 4: שורה 1: קבר 3:

השאיר אחריו אב, אם, חמישה אחים ושתי אחיות

בן 21 בנפלו

קורות חיים

יוסף (יוסי), בן רחל ומרדכי, נולד ביום י"ז בניסן תשי"ב (12.4.1952) במרקש שבמרוקו, ועלה ארצה עם משפחתו בשנת 1963. הוא התחיל את לימודיו בעיר מולדתו ואחרי-כן למד בבית-הספר היסודי "תל-חי" ובבית-הספר התיכון על-שם דנציגר בקרית-שמונה והמשיך ללמוד במכללת "תל-חי", בקורס לטכנאי מכונות. יוסף היה תלמיד חרוץ ושקדן ואהוב על מוריו ועל חבריו. הוא נמנה עם חברי תנועת בית"ר וברבות הימים שימש מפקד מעוז בית"ר בקרית-שמונה. הוא שיקע עצמו בפעילות ציבורית. כל מעייניו היו מכוונים לעזור לזקוקים לסיוע ולשכנע את היכולים להושיט עזרה, להירתם למעשה הציבורי. בעבודה רבה ומאומצת משך נערים רבים מבני נוער השוליים לפעילות חברתית. הוא ארגן טיולים ומחנות, והקדיש זמן רב לסיוע למעוטי יכולת. הוא פעל להקמת רשימת "אזרחים למען קרית-שמונה", כדי לנסות ולשנות את פני העיר בכל התחומים. יוסף היה פעלתן ונמרץ. עניו היה ובהליכותיו הייתה פשטות. היה לו חוש הומור, בדיחותיו היו משעשעות ואהב לעשות מעשי קונדס. הוא היה אדיב, מנומס וקידם פני כל אדם בברכה ובסבר פנים יפות. טוב לב היה, נדיב וידו רחבה.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

יוסף גויס לצה"ל בתחילת מאי 1971 והוצב לחיל החימוש. לאחר הטירונות השתלם בקורס למכונאי נגמ"ש. את רוב ימי שירותו עשה בסיני, ולקראת שחרורו מן השירות הצבאי הסדיר הוצב בצפון הארץ, כדי שיוכל לבקר בביתו לעתים תכופות. חברו סיפר עליו: "יוסי היה זריז בביצוע המשימות שהוטלו עליו, היה דבק במטרה, וביקש להוכיח לכל, כי ניתן להיחלץ מכל מצב קשה, אם אך האדם בוטח בעצמו". כאשר פרצה מלחמת יום-הכיפורים ביקש יוסף להצטרף ללוחמים בחזית ברמת הגולן, התנדב לשרת במפקדת היחידה, ועסק לרוב בחילוץ נפגעים. ביום ט"ו בתשרי תשל"ד (11.10.1973) באחת מפעולות החילוץ, בחאן ארנבה, נפגע כלי הרכב שנסע בו פגיעה ישירה והוא נהרג במקום. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו אב, אם, חמישה אחים ושתי אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "יוסף היה חייל מסור לתפקידו, ניחן באהבת הבריות והיה אהוב על כל חבריו"; ומפקד אחר כתב: "הוא היה חייל נמרץ, שהתחבב מאוד על חבריו ועל מפקדיו כאחד. חייכן היה ופעלתן, ויותר מכל, חברותי מאוד ומוכן לסייע בידי כל אחד גם כשלא נדרש".

הוריו הוציאו לאור חוברת לזכרו, "די לנו" שמה, ובה דברים על דמותו, דברי זיכרונות, דברי שיר, מכתבים ותצלומים; כן תרמו לזכרו ספר-תורה לבית-כנסת בירושלים; בבית-הספר התיכון על-שם דנציגר נקבעה פינת זיכרון, לזכר בוגריו שנפלו במלחמה, ויוסף בתוכם.